

Bir Sünnete Uymanın Bereketi

[İmâm-ı A'zam Ebû Hanîfe Hazretleri] İslâm âleminde Eshâb-ı kirâmdan sonra yetişen evliyânın ve âlimlerin en büyüklerinden. Ehl-i sünnetin reisi ve Hanefî mezhebinin kurucusudur.

İslâm dünyasında ilimleri ilk defâ tedvin ve tasnif eden odur. Din bilgilerini (Kelâm, fıkıh, tefsîr, hadîs vs.) isimleri altında ayırarak bu ilimlere âit kâideleri o tesbit etmiştir. Böylece onun asrında zuhur eden eski Yunan felsefesine âit kitapların tercüme edilmesiyle birlikte, bu kitaplarda yazılı bozuk sözlerin, fikirlerin din bilgileri arasına karıştırılmasını ve İslâm dînine bid'atlerin sokulması tehlikesini bertaraf etti.

İyi düşünüldüğünde bütün insanlığın dünyâ ve âhiret saâdetini doğrudan doğruya ilgilendirdiği açıkça görülen bu çok mühim hizmet, İmâm-ı A'zam'ın zamânında ve daha sonra yetişen mezheb imâmları, İslâm âlimleri, evliyânın büyükleri tarafından da tâzim ve şükranla yâdedilmiştir, "Ehl-i sünnetin reisi", "İmâm-ı A'zam= En büyük imâm" adıyla anılmıştır.

İmâm-ı A'zam, kırk sene yatsı namazının abdesti ile sabah namazını kıldı. Elli beş defa hac yaptı, son haccında Kâbe-i muazzama içine girip burada iki rekat namaz kıldı. Namazda bütün Kur'ân-ı kerîmi okudu. Sonra ağlayarak; "Yâ Rabbî! Sana lââyık ibâdet yapamadım. Fakat senin akıl ile anlaşılmayacağını iyi anladım. Hizmetimdeki kusurumu bu anlayışına bağışla!" diyerek duâ etti. O anda; "Ey Ebû Hanîfe, sen beni iyi tanıdın ve bana güzel hizmet ettin! Seni ve kıyâmete kadar senin mezhebinde olup, yolunda gidenleri af ve mağfiret ettim." diye bir ses işitildi. Her gün ve her gece Kur'ân-ı kerîmi bir kere sonuna kadar okur, hatmederdi.

İmâm-ı A'zam'ı çekemiyen biri, o'nu ve talebelerini nehir kenarında bulunan bahçesinde bir ziyâfete dâvet etti. İmâm-ı A'zam bu dâveti kabûl edip talebelerine ben ne yaparsam siz de onu yapın, diye tenbih etti. Oraya vardıklarında dâvet eden adam buyurun yemeğe deyince, İmâm-ı A'zam ellerini yıkamak için nehre gitti, talebeleri de onu takib ettiler ve hocalarının bir müddet orada kalmasının sebebini merak etmeye başladılar. Sonra döndüklerinde, bir kedinin tabaklardaki yemeklerden yiyip zehirlendiğini görerek, yemeğin zehirli olduğunu ve hocalarının kerâmetini anladılar ve böylece bir sünnete, yâni yemekten önce el yıkamaya uymanın bereketine kavuştular. Bunu gören dâvet sâhibi, yaptığına pişman oldu. Özür dileyip, onu sevenler arasına katıldı.

Kaynak: Evliyalar Ansiklopedisi